

№ _____

На № _____

**Міністерство аграрної
політики України**

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Мінекономіки розглянуло лист Міністерства аграрної політики України від 17.08.2010 № 37-16-4-9/13643 щодо застосування законодавства у сфері державних закупівель та повідомляє.

З 30.07.2010 введений в дію Закон України "Про здійснення державних закупівель" (далі - Закон), який встановлює правові та економічні засади здійснення закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти.

Щодо питання 1

Згідно з частиною п'ятою статті 2 Закону забороняється укладання договорів, які передбачають витрачання державних коштів, та/або оплата замовником товарів, робіт і послуг до/без проведення процедур, визначених цим Законом.

Відповідно до частини першої статті 2 Закону цей Закон застосовується до всіх замовників та закупівель товарів, робіт і послуг, які повністю або частково здійснюються за рахунок державних коштів, за умови, що вартість предмета закупівлі товару (товарів), послуги (послуг) дорівнює або перевищує 100 тисяч гривень, а робіт – 300 тисяч гривень.

Частиною другою статті 4 Закону визначено, що замовник не має права ділити предмет закупівлі на частини з метою уникнення проведення процедури відкритих торгів або застосування цього Закону.

При цьому у разі виділення додаткового фінансування, яке замовником об'єктивно не могло бути передбаченим на початку року, закупівля такого предмету закупівлі, з дати введення Закону, здійснюється замовником відповідно до вимог Закону, ураховуючи при цьому частину першу статті 2 Закону.

Щодо питання 2

Згідно з пунктом 24 частини першої статті 1 Закону предмет закупівлі – це товари, роботи чи послуги, які закупаються замовником у межах єдиної процедури закупівлі і на які учасникам дозволяється подавати пропозиції конкурсних торгів (кваліфікаційні, цінові пропозиції) або пропозиції на переговорах у разі застосування процедури закупівлі в одного учасника. Предмет закупівлі визначається замовником у порядку, встановленому Уповноваженим органом. Для проведення процедури закупівлі має бути не менше двох пропозицій, крім випадків застосування замовником процедури закупівлі в одного учасника.

Порядок визначення предмета закупівлі затверджено наказом Мінекономіки від 26.07.2010 № 921 “Про затвердження Порядку визначення предмета закупівлі”.

Предмет закупівлі товарів і послуг визначається замовником згідно з пунктами 23 і 30 частини першої статті 1 Закону та на основі Державного класифікатора продукції та послуг ДК 016-97 за показником п'ятого знака (класифікаційне угруповання “категорія”) із зазначенням у дужках конкретної назви товару чи послуги.

При цьому замовник може визначити окремі частини предмета закупівлі (лоти) за показниками шостого і дев'ятого знаків Класифікатора (класифікаційні угруповання “підкатегорія” і “тип”), а також за обсягом, номенклатурою та місцем поставки товарів, виконання робіт або надання послуг.

Щодо питання 3

Ураховуючи вимоги частини другої статті 19 Конституції України, та відповідно до Положення про Міністерство економіки України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26.05.2007 777, та норм Закону до компетенції Мінекономіки не належить питання щодо віднесення державних номерних знаків, що видаються інспекцією під час реєстрації машин, до бланків суворої звітності.

Щодо питання 4

Відповідно до частини першої статті 2 Закону цей Закон застосовується до всіх замовників та закупівель товарів, робіт і послуг, які повністю або частково здійснюються за рахунок державних коштів, за умови, що вартість предмета закупівлі товару (товарів), послуги (послуг) дорівнює або перевищує 100 тисяч гривень, а робіт - 300 тисяч гривень.

Відповідно до частини першої статті 46 Бюджетного кодексу України, якщо до початку нового бюджетного періоду не набрав чинності закон про Державний бюджет України, Кабінет Міністрів України має право здійснювати витрати Державного бюджету України відповідно до цієї статті Кодексу з наступними обмеженнями, зокрема:

витрати Державного бюджету України можуть здійснюватися лише на цілі, які визначені у законі про Державний бюджет України на попередній бюджетний період і одночасно передбачені у проекті закону про Державний бюджет України на наступний бюджетний період, поданому Кабінетом Міністрів України до Верховної Ради України;

щомісячні видатки Державного бюджету України не можуть перевищувати 1/12 обсягу видатків, визначених законом про Державний бюджет України на попередній бюджетний період, крім випадків, передбачених частиною четвертою статті 15 та частиною четвертою статті 23 цього Кодексу.

Разом з цим, пунктом 45 Порядку складання, розгляду, затвердження та основні вимоги до виконання кошторисів бюджетних установ, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2002 № 228, визначено, що у разі коли бюджетний розпис на наступний рік не затверджено в установлений законодавством термін, в обов'язковому порядку складається тимчасовий розпис бюджету на відповідний період. Бюджетні установи складають на цей період тимчасові індивідуальні кошториси (з довідками про зміни до них у разі їх внесення), а вищі навчальні заклади та наукові установи також тимчасові індивідуальні плани використання бюджетних коштів і тимчасові індивідуальні помісячні плани використання бюджетних коштів, які затверджуються їх керівниками.

Під час складання на наступний рік розписів відповідних бюджетів, кошторисів, планів асигнувань загального фонду бюджету, планів надання кредитів із загального фонду бюджету та планів спеціального фонду, планів використання бюджетних коштів (крім планів використання бюджетних коштів одержувачів) і помісячних планів використання бюджетних коштів враховуються обсяги здійснених видатків і наданих кредитів з бюджету згідно з тимчасовими розписами відповідних бюджетів та тимчасовими кошторисами, тимчасовими планами

використання бюджетних коштів і тимчасовими помісячними планами використання бюджетних коштів.

Отже, після затвердження та доведення кошторису на рік обрання і проведення процедур закупівель здійснюється замовником без урахування обсягів закупівель, здійснених відповідно до тимчасового кошторису, ураховуючи вартісні межі, визначені в частині першій статті 2 Закону.

Заступник Міністра економіки України

О. А. Сухомлин